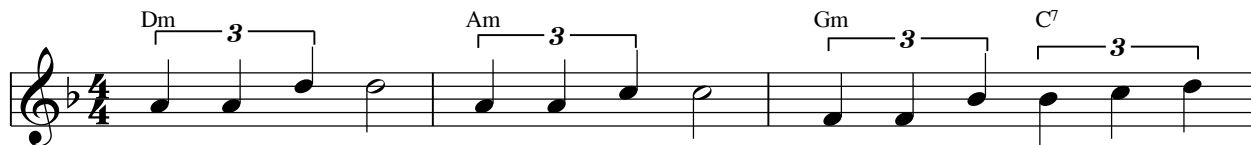
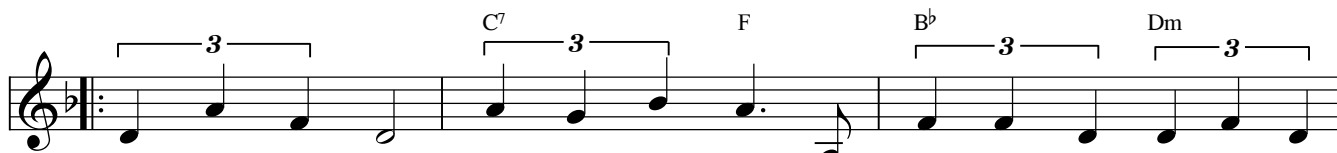
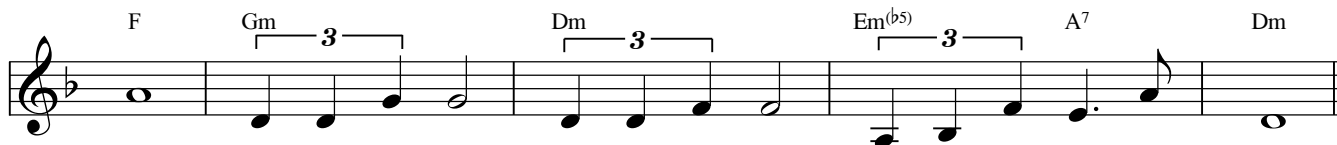

Thành Phố Sương Mù

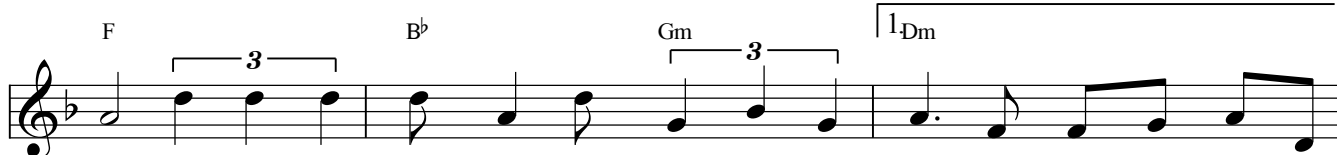
Huỳnh Anh

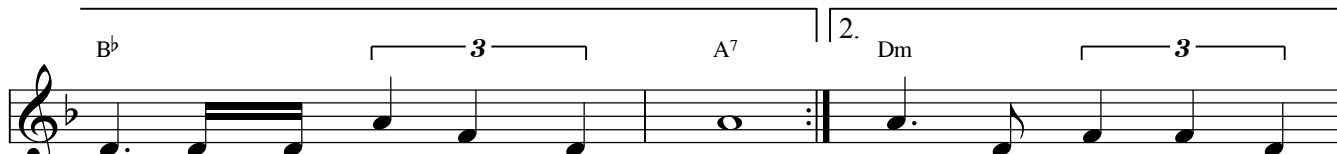
Intro ...

Thành phố sương mù mưa mùa chớm Thu. Trời mây xanh nhạt màu ôi buồn
Từ thuở xa người mây mùa lá rơi. Người đi xa thật rồi xa tầm

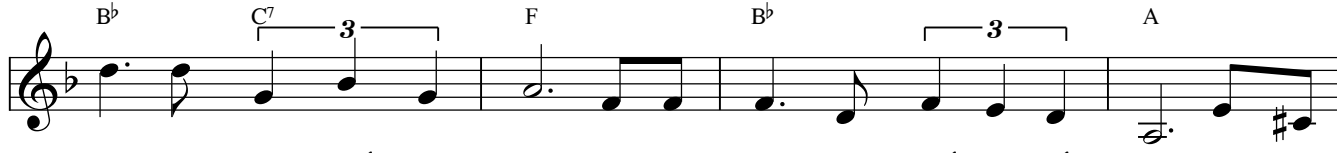
sao! Tôi hay lang thang đường phố nhỏ quán địu hiu. Một mình đêm đêm tìm
vời. Nên đêm thâu đêm nằm nhắc chuyện cũ ngày ...

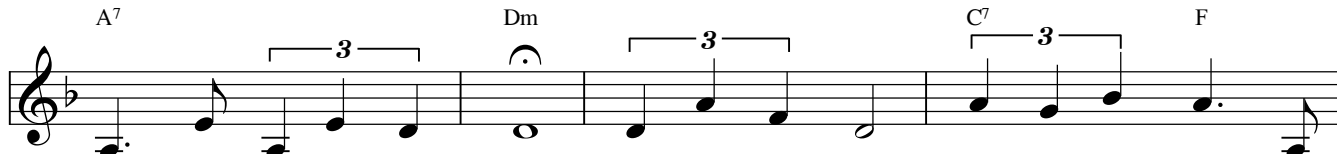
về một người bỏ quên thành phố. xưa. Để nghe cay tiềm

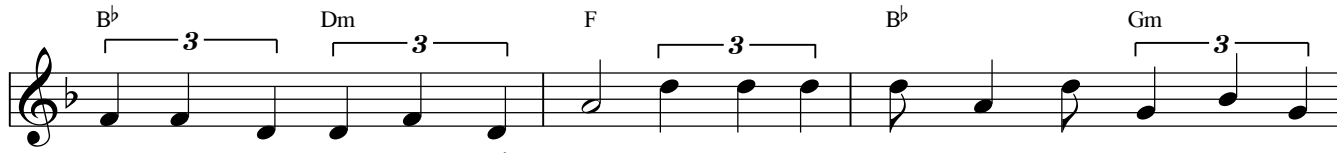
mắt để nhớ thương ghen ngào. Mây vẫn bay trên vùng thương nhớ, mưa vẫn

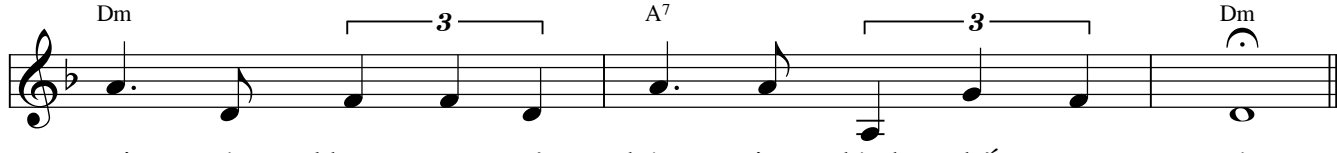
rơi trên thành phố quạnh hiu. Em ra đi thành phố xa đất lạ quên một

người quên cả lối trăng sao. Rồi có đêm nào mưa về nhớ nhau. Đọc

thư xanh ngày nào thêm buồn đau. Đêm nay qua con đường xưa lạnh buốt bờ

vai. Đường khuya ta một bóng giữa thành phố sương mù.